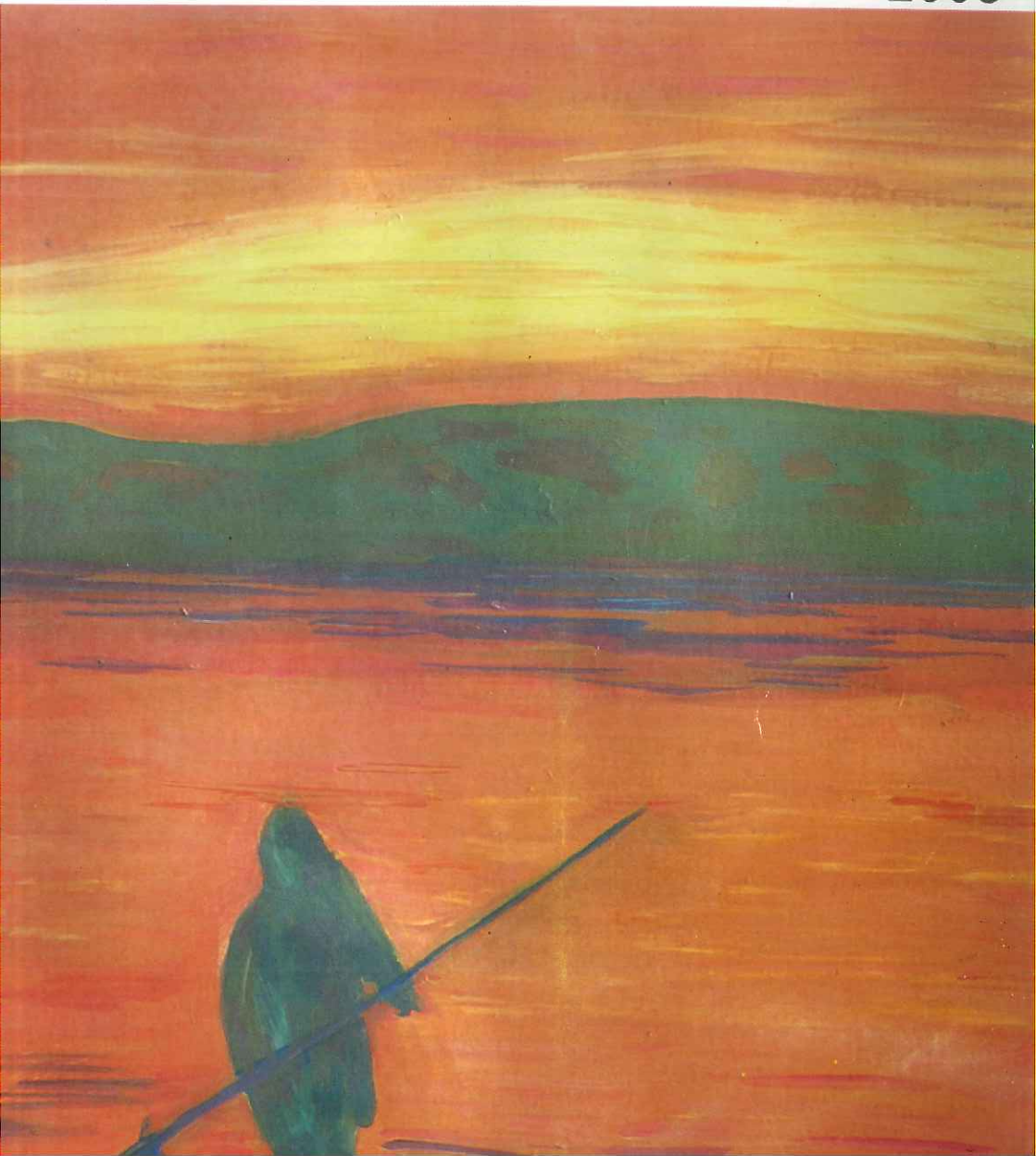

a I.E.S. Sollana

2008

Revista I.E.S. Sollana

Sumari

-Portada de Cristina Canet (4rt A)	
-Editorial.....	2
-Còmic de Cristina Luján (3r B).....	3 i 4
-Activitats extraescolars.....	5 a 9
-El Sorolla que desconeixem	
-Educar en música és educar en persones	
-Excursió a la presa de Tous	
-Els professors i les rutes de senderisme: Xelva i Calles	
-IV Campionat intern esportiu	
-Entrevistes als professors.....	10 i 11
-Entrevista a Rosa Llàcer	
-Entrevista a Lola Fernández	
-Projectes per a la TROBADA.	
-Exposició sobre l'activitat a l'albufera: Taller de l'arròs.....	12
-La dona al poble de Sollana.....	13
-Creació dels alumnes.....	14 a 21
-Passatemps	
-Calfa't el cap	
-Còmic: The end de Jonathan Fernando Sandoval	

Editorial

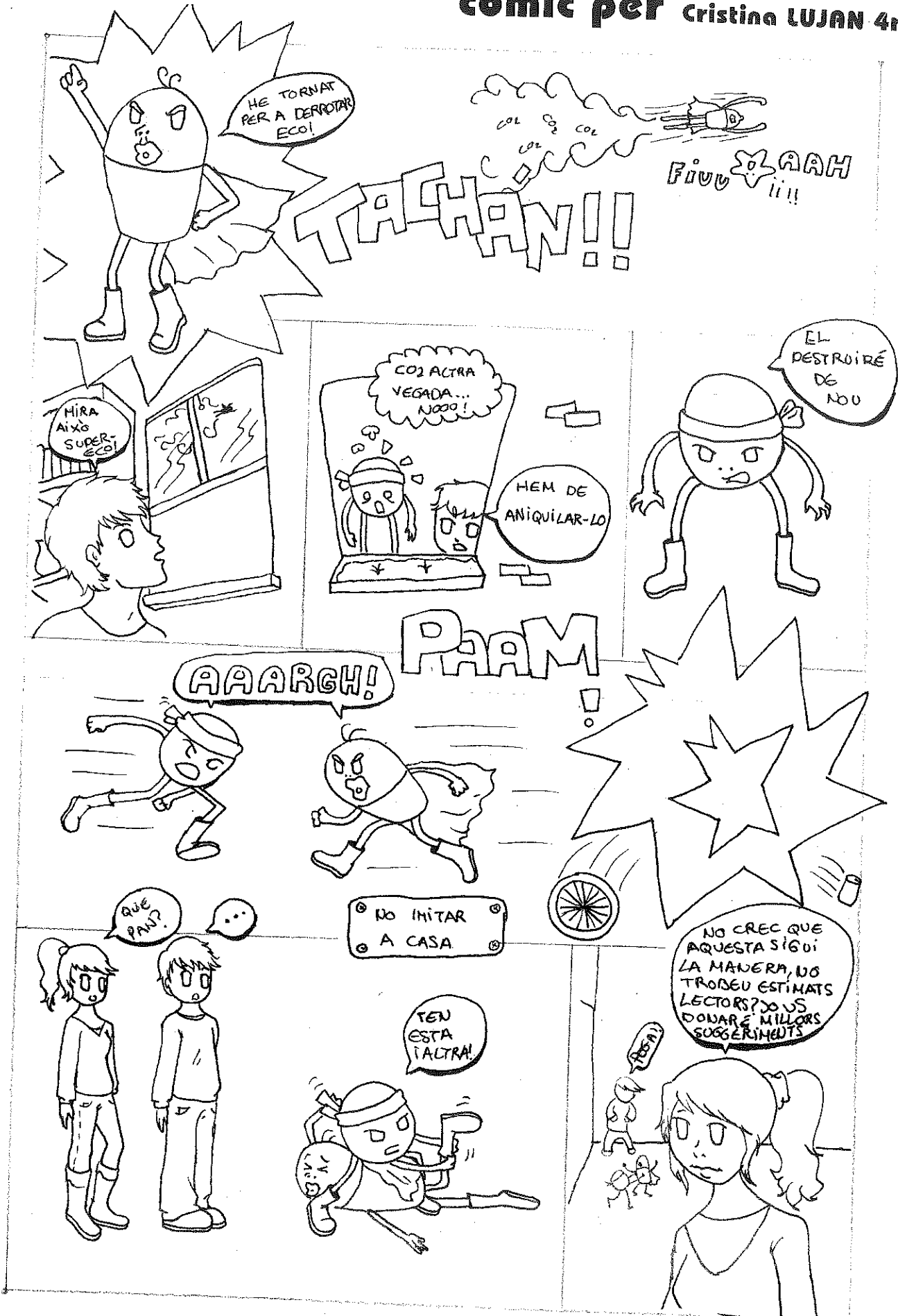
Enguany encetem amb il·lusió un projecte que tot i que és un assaig esperem que tinga continuïtat. Ens referim, a la Revista de l'I.E.S. de Sollana. Amb la participació de professors i alumnes hem volgut oferir-vos un ventall d'activitats que s'han desenvolupat al llarg del curs i explicar-vos també alguns projectes per a la Trobada d'escoles i instituts de la Ribera que se celebrarà per primera vegada a Sollana. Ha estat també molt interessant la participació dels nostres alumnes en la elaboració de la portada, els còmics, endevinalles... i altres textos de creació. I a més, no podien faltar els passatemps i altres curiositats, com ara, les entrevistes als professors.

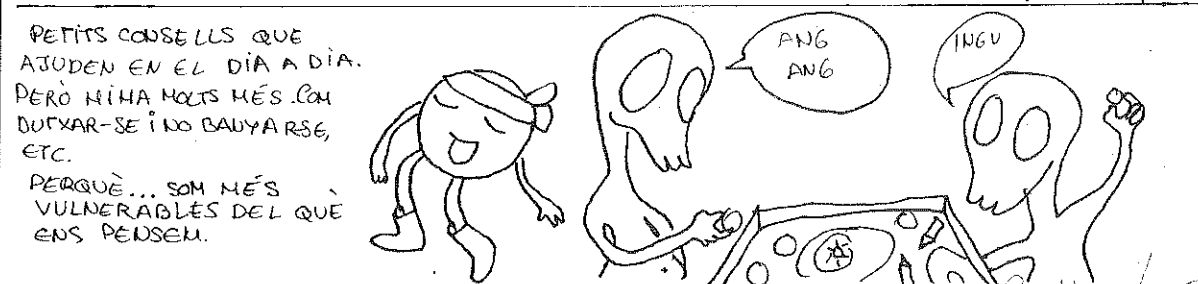
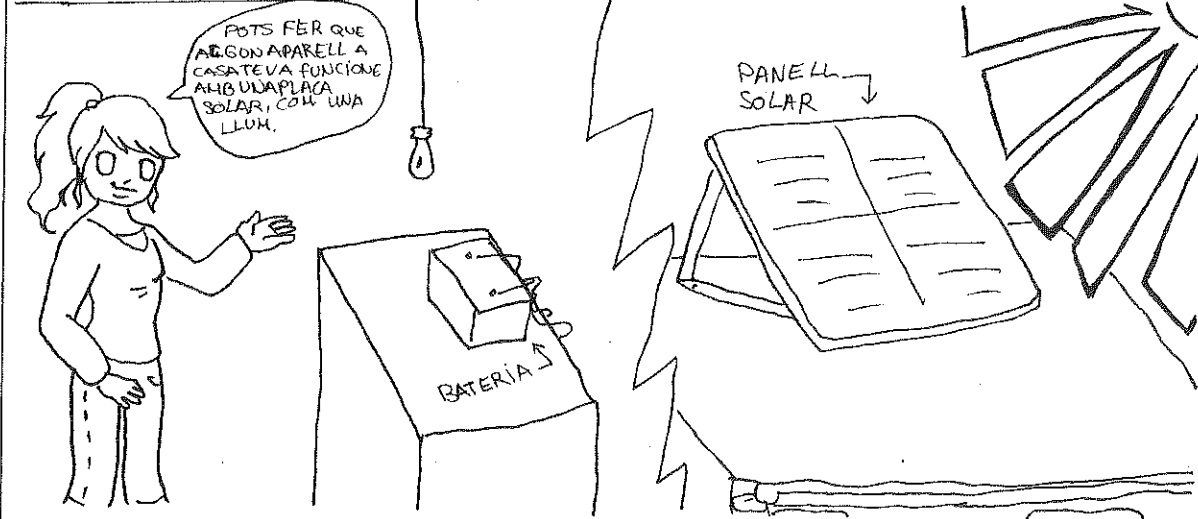
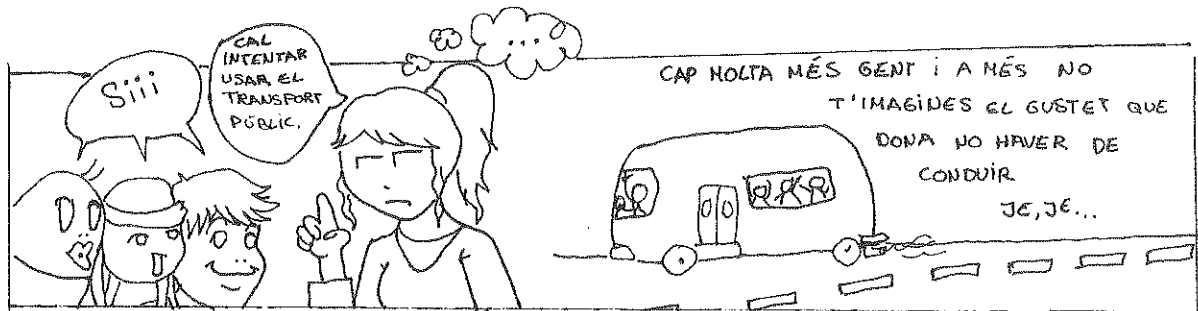
Aquesta revista no haguera estat possible sense la col·laboració de molts professors i alumnes de l'institut i per això voldríem agrair-los la seua participació en aquest xicotet projecte.

Coordinació: Dolors Cuenca i Tatiana Rosaleny.

Col.laboració: Cristina Alberto, Toni Reduán, Ernest Ortells, Ramón Ibor, Amparo Tomás.

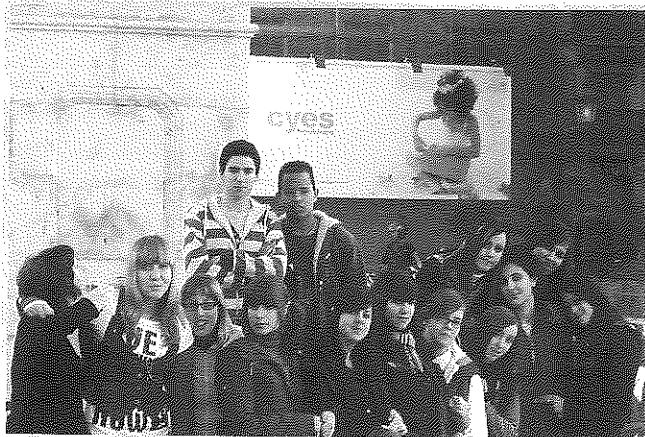
Agraïm també a Leonard Torres el haver motivat els alumnes perquè presentaren treballs a la revista i a Rosa Llàcer per la seua preocupació perquè es fera possible aquest projecte. I també a altres companys que desinteressadament han ajudat que s'haja realitzat aquesta revista.

Andreu Juyar 30B

El Sorolla que desconexem

Els alumnes ixen de l'institut per motius culturals i formatius amb certa freqüència, aquestes activitats són sempre beneficioses per al seu creixement personal.

Una bona notícia ens ha arribat, Sorolla torna a casa! Així que trobarem molt oportú visitar-lo amb el major nombre d'alumnes possible a la Fundació Bancaixa, situada en la Glorieta, a València, per a poder contemplar els 14 murals de les Visions d'Espanya, que Joaquim Sorolla pintà per encàrrec de Archer Milton Huntington per a la seva Hispanic Society de Nova York. I...qui era aquest senyor? Us preguntareu alguns...

Hugninton era un ric mecenes i erudit, que va viure entre segles (1870-1955), i que encisat per Espanya, va reunir, després de visitar-la en nombroses ocasions, una impressionant col·lecció d'art que va culminar amb la fundació d'aquesta institució.

Un Sorolla poc conegut, no ha deixat de sorprendre als valencians i altres visitants des del dia de la inauguració, que fou el passat 7 de novembre. La mostra ens ha presentat un itinerari artístic, geogràfic i sentimental de l'artista. Com diu la seva besneta, Blanca Pons, aquesta exposició demostra que Sorolla "Fou molt més que un pintor de platges". Sorolla tenia una forma de viure més d'acord amb el caràcter mediterrani, per aquest motiu divergia amb l'espiritualitat de la generació del 98, més pessimista i de concordança temàtica amb pintors com Zuloaga o Romero de Torres.

Però, què se li ha de fer, si ell va nàixer al Mediterrani? Bon menjar, bon viure, encara que treballador era moltíssim, i a més, estimava el seu treball, ho demostren els 70 m de lleng en 240 metres quadrats de superfície, que va usar per aquesta magna obra, en la que tracta de representar una visió festiva, popular i costumista de les diferents regions espanyoles, amb composicions naturalistes i pròpies de tradicions, visió pròxima a la de l'escriptor valencià Blasco Ibáñez, amb qui mantenia una estreta amistat. Potser ací s'acosta al sentir de la generació del 98, representant les capes populars dipositàries del caràcter nacional.

Aquests quadres expressen l'esforç realitzat i la genial percepció compositiva del pintor, que a pesar de cenyir-se a unes limitacions temàtiques, aplega a altes cotes de modernitat. L'exposició viatjarà després i al llarg de dos anys per Espanya a diferents ciutats: Madrid, Barcelona, Sevilla... ja que ha estat cedida per la Hispanic Society mentre a Nova York es rehabilita la sala on es troba habitualment amb el finançament de dos milions d'euros donats per Bancaixa. Després de sis mesos de restauració, els quadres ja estan enllestits per a poder-los contemplar, i els alumnes de segon cicle de secundària han pogut gaudir d'aquest gran artista en el seu últim període.

...I ens ho passarem allò de bé, visitarem també altres museus i no va saltar cap alarma perquè tots els alumnes respectaren les normes i no s'acostaren més de lo necessari a les pintures, ja que s'han de veure a certa distància, encara que de més a prop observes com s'han pintat.

I ja, a certa distància, com es miren els quadres de Sorolla, i perquè no et detecten els infrarojos, podem dir que l'experiència ha estat profitosa i un record inoblidable...i...

Quina llàstima que se'ls emporten!

Cristina Alberto

Educar en música és educar en persones

Al llarg de les últimes dècades, l'ensenyament de la música, als centres educatius, ha estat considerada per part de molts alumnes i fins i tot d'alguns professors, com el que es coneix vulgarment una "Maria". Si ho analitzem, és lògic que s'haja considerat així, donat que les distintes polítiques educatives no havien donat la importància que calia a aquesta matèria.

No estaria de més, assenyalar que la Música des de l'Antiguitat, fins i tot a la Grècia Antiga, ha estat considerada com una activitat fonamental per a completar la formació de l'home. També ho vegem després a l'Edat Mitjana quan la música estava inclosa dins de les set arts liberals, a més, ha estat objecte de nombrosos debats estètics, artístics, culturals i filosòfics al llarg de la història.

Dons bé, a hores d'ara i després d'uns anys de declivi, afortunadament la situació ha canviat respecte a la valoració de la música al sistema educatiu actual i ja som més les persones que són conscients de la importància de la música en l'educació i formació integral de l'alumne. Per tant, som nosaltres, els professors de música, els que tenim la clau per a dignificar-la i situar-la al lloc que li correspon.

Els nostres alumnes, viuen envoltats per la música, ho vegem ara més que mai i en part gràcies a les noves tecnologies, als mp3, mp4, Ipod's, Internet ... Hi ha algú que no escolte música al llarg del dia? Però la majoria dels que escolten música, en realitat saben molt poc del que estan escoltant i no em refereix a que no sàpiguen res sobre el cantant o grup que escolten, sinó quin tipus d'instruments intervenen, quina és la seva estructura, quin tipus de ritmes utilitzen, quin estil de música estan escoltant...

Açò podria ser una conseqüència que ens du a pensar que en realitat s'escolta música però mai ens han ensenyat a "escoltar". Aquesta és una tasca que deu començar a l'etapa d'Educació Infantil, continuar-se en Primària i consolidar-se en Secundària i per suposat amb açò no em refereix sols a ensenyar a escoltar audicions, sinó també a escoltar quan interpreten amb la veu o amb instruments.

Al principi, l'ensenyament de la música a l'aula, és una tasca àrdua i dura, però a mesura que passa el temps i comencen a veure's els primers resultats, resulta tan gratificant per als alumnes com per als professors. La música no es pot quedar dins l'aula, l'han de viure i l'han de fer viure, l'han de gaudir i l'han de fer gaudir, d'ací la importància del concert i de la interpretació, en viu i en directe.

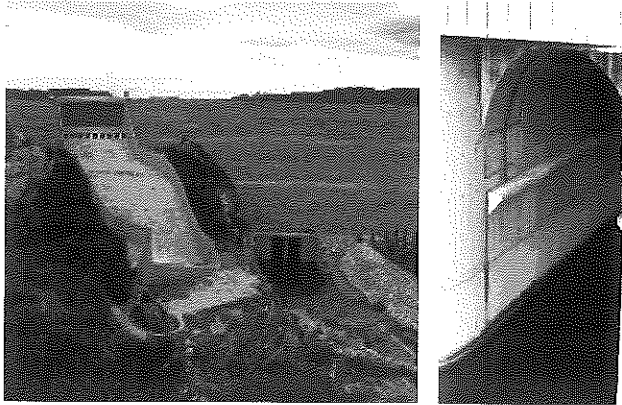
A l'IES de Sollana, són ja tradicionals el Concert de Nadal, així com un Intercanvi Musical que venim realitzant ja diversos anys, amb un altre institut de la zona, en el qual s'interrelacionen i es fusionen el so de les veus i dels instruments dels alumnes d'ambdós centres. D'altra banda, s'han realitzat concerts per a la celebració del dia de la Pau, del dia de la Dona i com no, el concert de Fi de curs, per a l'acomiadament dels nostres alumnes de 4t d'ESO, que finalitzen aquesta etapa al nostre Centre.

Tots aquests fets ens han de fer reflexionar i pensar que com a docents, no sols ens hem de conformar amb l'obtenció de bons resultats i inculcar una sèrie de coneixements generals de la música al llarg del curs, sinó que hem d' incidir en aquests aspectes que abans he comentat ja que "educar en la música és educar en persones".

Responsable de l'àrea de Música. **AMPARO TOMÁS**

Excursió a la presa de Tous

En el següent article vaig a descriure la visita realitzada el passat dia 21 de novembre del 2007 pels alumnes de 3r. d'ESO a la presa de Tous que pertany a la Confederació Hidrogràfica del Xúquer.

A les 10,30 h. iniciem la visita guiats en tot moment per un dels tècnics que va participar a la seua construcció.

Abans de iniciar la visita el tècnic ens explica uns conceptes bàsics que ens facilitaran comprendre la visita com són la diferència entre presa, embassament i pantà i com determinar el marge esquerre i dret d'un riu.

La visita consta d'una part teòrica on el tècnic explica tant el procés de construcció com el funcionament de cadascuna del sistema de comportes que integra esta infraestructura.

La presa de Tous per la seua construcció és una presa de tipus flexible, és a dir, està formada per material solt (pedres de diferent granularitat) que forma una espècie de muntanya que al seu interior té una capa d'argila que la fa impermeable. Esta presa flexible és diferent a les preses que de normal tenim en ment (preses de gravetat) que estan formades per una paret de formigó.

A més, el tècnic ens explica que per la seua funció és una presa de laminació ja que en cas d'una gran avinguda d'aigua, la presa la pararia i la aniria 'dosificant' poc a poc riu avall.

Per a realitzar esta laminació la presa disposa de tres tipus de desaigües: el de fons, el intermedi i el sobreexidor. Este ultim té un cabal tan gran que és capaç d'omplir l'Oceanogràfic en tan sols dos segons.

Esta funció provoca que per seguretat durant el període de major probabilitat de pluges (entre setembre i gener) la capacitat de l'embassament no supere mai el 20 %, desembassant l'aigua que sobra.

L'aigua de l'embassament s'utilitza per a consum en la zona metropolitana de València i per ús agrícola a la Ribera.

Després realitzem la part pràctica de la visita, en la que observem els elements més importants d'esta construcció (sala de comportes i el mirador del sobreexidor).

Tots els sistemes crítics de la presa són redundants per a evitar les errades que es detectaren en la 'pantanada' de 1982.

Finalment, visitem una zona situada al marge dret del riu que es va utilitzar com a pedrera i on s'ha recuperat la flora i fauna inicial.

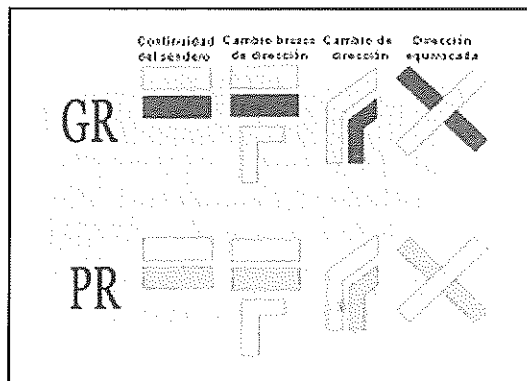
Per a dinar ens apropem al centre comercial de Carcaixent on els alumnes disposen d'un temps d'esbargiment.

A les 17 hores arribem a Sollana donant per finalitzada l'activitat

ERNEST ORTELLS

Els professors i les rutes de senderisme

El següent article espere que siga l'inici d'una sèrie d'articles en els que descriure les rutes de senderisme o altres activitats que anem fent els professors del IES de Sollana i amics al llarg del present curs.

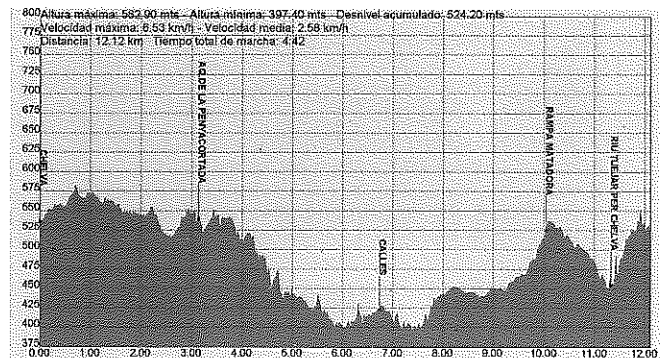
Ja que és la primera descripció és convenient mostrar com són les marques que senyalitzen un sender. Hi ha de dos tipus, les marques roges i blanques ens indiquen que ens trobem a un Gran Recorregut (GR), en canvi, si són de color groc i blanc ens informen que estem a un Xicotet Recorregut (PR en castellà 'Pequeño Recorrido'). Els G.R. tenen sempre un longitud de mes de 50 km, en canvi les PR tenen una llargària compresa entre els 10 i els 50 km.

La ruta que inicia la sèrie està marcada com a PR-CV92 i s'anomena "Els camins històrics de l'aigua" la vam realitzar el dissabte **10 de novembre del 2007**.

Discorre en la comarca dels Serrans entre les poblacions de Xelva i Calles. Cal destacar que la ruta està correctament marcada i que està molt ben cuidada.

El perfil d'esta ruta és el següent:

Si observem el perfil podem aplegar a la conclusió que es tracta d'una ruta d'una duresa mitjana. Té un desnivell acumulat de 524 m. i una llargària de mes de 12 km.

El tipus de sender que ens trobem és prou heterogeni. El que mes ens trobem és la senda de terra estreta i la pista forestal. També ens trobem asfalt en les immediacions dels pobles. El camí està envoltat una gran quantitat plantes aromàtiques que estan en flor, sobretot romaní (romero) i espígol (lavanda).

Una volta explicada el tipus de ruta passem a les persones.

Aprofite per tant per a donar les gràcies a tota la gent que va vindre a caminar a Xelva i que es va alçar de bon matí. Els senderistes fórem els següents: Vero, Amparo, Cristina, Núria, Rosa, Lola, Vicent, Toni i Ernesto.

Sense cap dubte la joia d'esta ruta és l'obra d'enginyeria romana formada per l'aqüeducte romà de la Peña Cortada i les galeries excavades a la muntanya que tenen per funció la canalització d'aigua des de Tuejar fins a Domeño. La bellesa d'esta obra es maximitza per estar ubicada en un paratge molt agrest prop dels barrancs d'Alcotas i de Mas de Solaz.

Vam tardar quatre hores i tres quarts en realitzar la ruta, en les quals vam caminar per zones d'una gran qualitat paisatgística com són els anteriorment nomenats barrancs d'Alcotas i de Mas de Solaz, als que cal afegir l'ermita de Santa Quiteria i la rambla del riu Tuejar al seu pas per Xelva, ja a la part final del recorregut, on vam gaudir d'una imatge pròpia de la tardor com va ser el caminar per damunt d'una catifa formada per milers de fulles. La jornada la vam concloure reposant forces amb un dinar al poble de Xelva.

Per a finalitzar sols dir que esta ruta va ser el resultat de la combinació perfecta de tres variables: meteorologia, ubicació i companyia.

ERNEST ORTELLS

IV campionat intern esportiu

Un any més ha començat al nostre institut el campionat intern esportiu!. Fa quatre anys aquest event nasqué amb l'idea d'oferir als alumnes, a l'hora dels esbarjos, la possibilitat d'exercir tota mena d'esports convencionals i/o alternatius així com jocs esportius des d'**una vessant competitiva** que no es tracta a l'assignatura d'educació física.

La idea fou ben rebuda i recolzada en tot moment per professors i alumnes. L'oferta és per a tot l'alumnat i professorat i ha crescut considerablement degut al interés despertat i expectatives creades. Les modalitats canvien i s'amplien any darrere any en funció de la demanda. Malgrat ser un institut xicotet, la participació que és totalment voluntaria, segueix sent elevada.

En principi, l'organització d'aquest event fou planificada per cicles i el període de realització era la segona avaluació. Al llarg d'aquests tres anys ha acabat abarçant tota l'etapa i realitzant-se entre la segona i tercera avaluació.

Les modalitats oferides aquest any són:

1. **FUTBET.** (masculí i femení)
2. **FUTPADDLE.** Masculí i femení.
3. **INDIAKA.** Masculí i femení.
4. **PING-PONG.** Masculí i femení
5. **BADMINTON.** (per parelles). Masculí i femení
6. **BALOTIR.** (mixte)
7. **PITXI** (10 jugadors per equip)
8. **BADTENIS** (a 3 sets)
9. **ALTRES** (propostes per part de l'alumnat)

Els darrers anys els guanyadors i guanyadores han rebut trofeu. Aquests trofeus han sigut i són gentilesa de l'AMPA. Són entregats al final de curs a la casa de la cultura quan es realitza la graduació i acomiadament dels alumnes de quart curs.

TONI REDUÁN

Entrevistes als professors

Rosa Llàcer

Rosa Llàcer , viu a Sollana, té una xiqueta que va a l'escola que tots hem anat. És una persona dialogant i tranquil·la . És la cap d'estudis de l' institut IES de Sollana , i a més dona classe de valencià.

1._ Tú de xicoteta pensaves ser professora?

En un principi no.

2._ Quants anys portes amb aquesta professió?

Uns 15 anys.

3._ Per què decidires ser professora de valencià?

Perquè vaig acabar la llicenciatura de castellà i després vaig decidir acabar les assignatures de valencià.

4._ Alguna vegada pensaries que arribaries a ser cap d'estudis?

No.

5._ Què penses quan t'ho comunicaren?

Va ser una qüestió que la vaig decidir jo, em vaig presentar i vaig ser acceptada.

6._ En quants centres has estat?

En 10 o 12 centres.

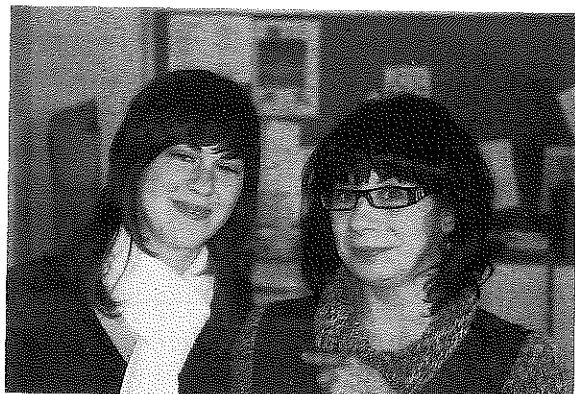
7._ En altres centres has tingut un càrrec com aquest?

No.

8._ Què penses sobre aquest centre? I sobre els professors i l'alumnat?

-Que aquest centre per les seues dimensions està molt bé, ja que coneixes a tot el món , i es pot intentar crear una dinàmica de participació més directa.

- Que tots són meravellosos.

9._ En quin any començares a treballar?

En l'any 1993

10._ En quants anys acabares la carrera?

En 22 anys la de castellà i en 23 la de filologia valenciana.

11._ Amb quin centre començares per primera vegada?

En Alcoi.

12._ Quina és la teua afició?

Normalment llegir, anar al cinema...

13._ Quin creus que ha de ser el Grau d'implicació del centre cara la trobada?

Que els professors, els alumnes les famílies... s'haurien d'implicar més en tots els sentits.

Entrevista: Cristina Peirats
Fotografia: Marta Lapedra

Lola Fernández

Lola Fernández va nèixer a València en 1967, va estudiar filologia anglesa i ara és professora d'anglès al nostre institut. Està casada amb Bartolomé i té un fill anomenat Jorge i es defineix com una persona extravertida. Les seues aficions són fer punt, cuinar "i altres coses de velles".

En què treballes? T'agrada el teu treball?

Sóc professora d' anglès i sí, en general m' agrada.

Què és el que més t'agrada del teu treball? I el que menys?

El millor és el tracte amb els alumnes i veure com es fan persones de profit. El pitjor, no sé... els alumnes irresponsables que no saben aprofitar el temps.

T' haguera agradat estudiar o treballar en una altra cosa?

Bé, íi que haguera estudiat llengua anglesa, però preferiria la traducció, per a viatjar gratis. Al final, l'ensenyament esgota.

Els teus estudis t' hauran permès viatjar, a?

He viatjat a Anglaterra, Itàlia, França, Estats Units,...

Conta' ns alguna anècdota dels teus viatges.

Les famílies angleses són molt divertides. Per exemple, hi havia una dona que duia al seu gos al psicòleg.

Des de quin punt de vista imparteixes la teua assignatura?

La meua filosofia és :Jo a l'institut m'ho passava molt bé, i això em motivava per a estudiar. Si els alumnes es motiven passant-s'ho bé en les meues classes, trauran millors resultats.

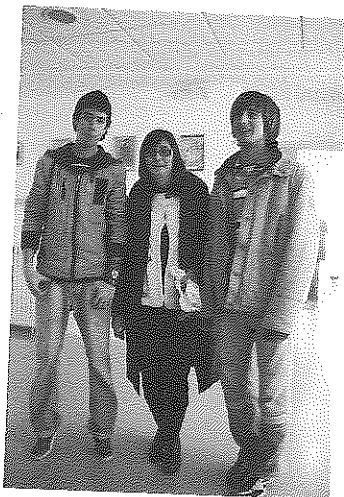
Com reaccionen els teus alumnes en les teues classes? Obtens els efectes desitjats?

Jo note que sí, que es motiven prou.

Quina és la teua relació amb els alumnes? Penses que és favorable?

Sí, tenim una bona relació, i això resulta favorable tant per a mi, com per a ells.

Què penses de la joventut de hui en dia?

Pense que hi ha de tot, com sempre ha hagut, però ara tenen més llibertats i no les aprofiten.

Quins consells donaries als teus alumnes?

Que tinguen molt de cap i que sàpiguen dur-se com toca en cada situació.

Aconsellaries els teus alumnes ser professors d'anglès?

No els aconsellaria ser professors, però estudiar llengües pot ser-los molt útil.

Tens bones relacions amb els teus companys de treball?

Sí, però hi ha gent amb la que coincideix més.

Entrevista: Àngel Simón Fotos: Dani Senón

Projectes per a la Trobada

Exposició sobre l'activitat a l'Albufera: Taller de l'arròs

Quan aquestos dies a la ciutat de València, junt a l'Horta Nord, acaben de trobar vestigis d'un antic assentament cartaginès, és correcte recordar els escrits que ens varen deixar, aquestos, els romans, els àrabs, els cristians i fins i tot els antics íbers, sobre la grandiositat i la importància d'aquell cúmul d'aigua que és hui nostra volguda Albufera.

Al seu llit s'han trobat restes de vaixells romans, àrabs i cristians; i a les seues aigües s'han realitzat aprofitaments tant diferents com pescar, caçar, passejar, portar el correu (rabatjol)...etc.

Nosaltres en aquesta exposició, tant sols mostrarem aparells i utensilis que han utilitzat els nostres avantpassats, i alguns d'aquells que encara utilitzem a dia de hui.

A més a més, intentarem mostrar com l'home amb la necessitat de sobreviure, pel motiu de combatre el paludisme, i per aconseguir beneficis per a una millor vida, ha sigut capaç d'anar transformant el llac en uns bancals d'arròs, i des de principis del segle XVIII, anar reduint la seua superfície fins a quedar amb eixes 2.865 hectàrees que, aproximadament, conserva hui en dia.

Per a poder involucrar al assistent en la nostra tasca li oferirem una mostra de les arts més comuns per a la pesca i la navegació al llac i les sèquies colindants.

A més a més, oferirem la possibilitat d'entrar en contacte amb el cultiu més important del Parc Natural de l'Albufera, que és l'arròs.

TALLER DE L'ARRÒS

Objectiu:

-Posar en contacte el deixeble i la família amb la llavor de l'arròs.

Materials:

- Plaques per a sembrar les llavors.
- Llavor d'arròs de diferents varietats.
- Aigua per a regar.
- Altres llavors semblants.

Procés:

-Prendre grans d'arròs i sembrar-los a les plaques de poliuretà expandit per tal de sembrar grans de llavor a cada forat i després regar-lo.

-El xiquet podrà endur-se la placa per a continuar observant el creiximent de la planta de l'arròs a casa seua, observant l'aparició de les fulles i les arrels.

Conclusió:

L'organització del taller vol donar a conèixer i posar en contacte els deixebles de les nostres escoles i als seus pares amb, aquesta gramínia que tant és utilitzada a diferents plats típics de la Ribera Baixa com: la paella, l'arròs caldós, arròs en perol, arròs amb fesols i nap, arròs a la cubana o amanida d'arròs llarg...etc.

Ramon Ibor

La dona al poble de Sollana

Anys 50. En la "pallera" les dones feien fundes per a les botelles de cava

Des de l' **IES de Sollana** hem volgut fer un xicotet homenatge a totes les dones del poble de Sollana mitjançant una exposició amb fotografies de dones sollaneres. Aquestes fotografies reflexen diferents èpoques des de principis de segle XX fins els anys 80.

En primer lloc, algunes d'elles ens mostren diferents activitats quotidianes i treballs de les sollaneres com per exemple en la "pallera" on es feien fundes de palla per a les botelles de cava o en el magatzem de la taronja. Constitueixen el símbol de la introducció de la figura de la dona al món laboral en una època en la que encara no s'havia aconseguit la igualtat de la dona.

En segon lloc, no són menys interessants les fotografies d'algunes festes de Sollana,

doncs la figura de la dona cobra una gran importància en les festivitats del poble com les clavariesses, festeres o falleres.

I per últim, també apareixen fotos amb xiquetes de comunió, fotos d'estudi o fotos on les dones realitzen activitats quotidianes ben curioses –perquè han desaparegut en l'actualitat– com llavar la roba al llavador.

Voldríem animar-vos a tots i a totes perquè visiteu l'exposició que es farà a l'IES de Sollana el dia 20 d'abril, dia de la Trobada d'escoles en valencià. Esperem que acudiu els sollaners i les sollaneres. doncs els més joves han volgut que per una vegada les seus mares, avies i besàvies siguen protagonistes de la història de Sollana i per un dia podem concedir a aquestes avantpassades nostres, el lloc i l'atenció que mereixen.

endevinalles

1)
Els tinc molt avorrits
I els fiquen molt sovint.
Necessite un respir
Per poder seguir.
Alguns m'agraden més,
Altres menys,
Això sí, a tots, a tos els fiquen molt d'empeny.

El millorar i ser constant,
És una meta que m'he marcat,
Doncs no em pense morir
Sense el de deu aconseguir.
-De segur que divines el que sóc,
sense tindre que cavil·lar molt!!!
Pensar i estudiar.
Currar i currar.
Es el treball del estudiant.

Ordena aquestes paraules per a saber de què parle.

ÀMEXNES

**Andrea Simó
1rA**

2)
tamanys
Soc xicoteta i allargada com un fil,
Punxe com un cactus i estic feta de ferro.
Què és?

Kevin Dasi
1rA

LAGULA

3)
Són allargades, amb un cabet redonet
Sempre tenim que dur-les
Perquè si no
al carrer ens quedarem.

Jaume Añó
1r A

SLAUC

4)
Et fa plorar sense dolor,
va al cel i
no és aviador.
MUF
Jordi Perales 1r A

5)
Encara que no parle
ho conte tot per cable.
FLETENO
Jordi Perales 1r A

6) Puc ser de tots els
amb botons i canals ¿Què és?
VSELITEOI

Natxo Vila 1r A

7) És llesta, però no és un
ordinador, és xicoteta i fa
falta per a classe de don
Ramón.

ARCLUICALDA

Ángela Salut 1r A

TÚ, MI PRIMER AMOR

Cuando tu saliva navega por el dulce mar de mi boca
Descubrirás que el amor está en nuestro interior
porque solo, con una mirada, sé que me amas con pasión.

La primera vez que sentí que mi corazón estallaba al verte
descubrí que no podía dejar de pensar en ti.
Me acerqué a ti y te dije la verdad:
"Te quiero sin dudar".

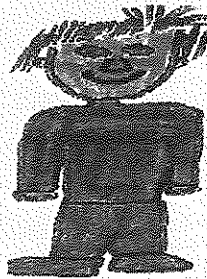
Pensé que era una rosa llena de tristeza
Y al verte mis espinas
Se convirtieron en pétalos de belleza.

Eres la luz brillante que buscaba mi alegría
Y yo era la luz oscura que ocultaba la amargura.
Te quiero, te adoro, quiero buscar en tu cara
Un porqué, porque sin ti
Todo lo veo gris.

Volar sin tu despertar y sentir que estás aquí,
Al girar mi sueño se habrá hecho realidad.
Ilumina tu corazón con mi luz y tu pasión.

Estela Mejías

ES BUSCA

Pepet Cantò (el forner)

Ell és prou alt. Té un cos atlètic. Té els cabells de color ros i llisos, i sempre els dú pentinats cap amunt. Els seus ulls son blaus i la pell blanca. Té un nas grandot. És un xic ben plantat i de bon aspecte. Sempre vesteix amb roba de marca, moderna i informal.

Ell és un xic agradable i simpàtic, esportista, àgil i veloç. És busca perquè va apallisar, i deixar mal ferit al seu entrenador de l'equip de futbol en el que jugava en el poble, després que l'entrenador el fera fora de l'equip per no fer-li cas.

S'ofereix una recompensa de 1000 € i un viatge a Mallorca per a quatre persones.

Jaume Añó

El Corazón Peludo de Warlock

Todo comienza con un joven mago rico, habilidoso y atractivo, a quien le avergüenzan las tonterías de sus amigos cuando se enamoran. Está tan convencido de que él no quiere caer en la misma locura que emplea artes oscuras para evitar enamorarse algún día. Es un cuento que pretende concienciar a los niños magos sobre el uso tenebroso de la magia.

Su familia, que no sabe los métodos que ha usado el joven para protegerse del amor, bromea sobre su actitud esquiva a conocer a cualquier bella joven. Él crece orgulloso, convencido de su inteligencia e impresionado de su poder para ser completamente indiferente a los sentimientos. El tiempo pasa y el mago ve a sus amigos casarse y formar sus propias familias, pero él se convence más todavía de su renuncia.

Al morir sus padres, no se entristece, sino que se siente extrañamente "bendecido" por sus muertes. El joven se traslada a la casa heredada y lleva su "mayor tesoro" a la mazmorra. El mago se siente engañado al escuchar una conversación chismosa entre dos sirvientes, uno sintiendo lástima por él y el otro bromeando sobre que todavía no tenga esposa. Entonces decide "tomar esposa", la más guapa, saludable y talentosa, y convertirse así en la "envidia de todos los demás".

Justo el día siguiente conoce a la bruja que busca. La considera un tesoro y la persuade para que crea que es un hombre cambiado. Ella se siente a la vez fascinada y repelida, pero acepta asistir a un banquete en su castillo. En la cena él la corteja. Ella responde que sólo le querría si le demostrase que tiene un corazón. Entonces él la lleva hasta la mazmorra, donde le revela un mágico ataúd de cristal, donde reposa su propio corazón latiendo.

La bruja queda horrorizada por la visión del corazón, el cual se ha vuelto peludo al salir del cuerpo y le pide al joven que se lo vuelva a poner. Sabiendo que eso convencerá a la chica, Warlock se abre el pecho con la varita y se coloca el corazón. Creyendo que él podrá enamorarse ahora, ella le abraza y el horrible corazón se "perfora" por la belleza de su piel y el olor de su cabello. El corazón se ha vuelto extraño al desconectarse de su cuerpo por tanto tiempo, y se ha vuelto ciego y perverso, y salvaje.

En esos momentos, los invitados del banquete que están en el nivel superior se preguntan qué ha sucedido con ellos. Al cabo de unas horas y tras buscar por todo el castillo, los encuentran en la el "Warlock enloquecido", acariciando y lamiendo su corazón escarlata todavía brillante y planeando cambiárselo por el suyo. Su corazón se ha vuelto fuerte y se niega a abandonar el cuerpo. El joven, que jura que nunca será manejado por su corazón, empuña una daga y se lo corta, haciéndole sentir la victoria por momentos con un corazón en cada mano antes de caer al suelo y morir.

Sergi Carrasco Llinares
1er ESO A

arròs en perol

Ingredientes (per a 4 persones):

- 400g d'arròs
- 1/2kg.de pollastre trossejat
- 400g d'ossos de porc
- 2 botifarres de ceba
- 200g fessols secs
- 3 naps
- 1 manoll de bledos
- 1 tomaca
- 8 cullerades soperes d'oli d'oliva
- safrà
- sal

PREPARACIÓ:

Els fesols si ja estan cuits abans s'afigen directament, però si són secs es posen a remulla la nit anterior i, al matí es couen en un porol normal, durant una hora, o bé en una olla exprés durant 20 minuts.

A banda se sofrig el porc, el nap i la tomaca. Es fica l'aigua junt els fesols, les bledos i la botifarra sencera o desfeta, i també es posa a coure. Durant 30 minuts, es deixa coure s'afig l'arròs es deixa 20 minuts més. Se serveix en una cassola i es porta en la mateixa a la taula.

El plaer de llegir

Recomane el llibre "La emperatriz de los etéreos" perquè és un llibre fantàstic on et fiques en la pell dels personatges i vius una aventura molt emocionant.

Inés Segarra Juan (2n A)

Recomane el llibre "El coleccionista de relojes extraordinarios" de Laura Gallego perquè el protagonista viatja entre dos móns i és molt emocionant. L'interés es manté durant tot el llibre.

Clara Borrás, Pablo Ferrando i Pilar Candel (2n A)

El llibre de "La mirada d'Al-Azzaq" en valencià m'ha agradat molt perquè hi ha molt de misteri i no pots evitar que la teua imaginació no córrega.

Érika Olmos (2n A)

Si voleu passar una bona estoneta aneu a la biblioteca i agafeu el llibre titulat "La noche en la que Wendy aprendió a volar".

Raquel Lerma (2n A)

Si voleu aprendre moltes coses, llegiu "La leyenda del Rey Errante".

Inés Segarra (2n A)

Si voleu llegir un llibre molt interessant i posar-se en la pell de la protagonista vos recomane "El diario de Ana Frank".

Laura Cañas (2n A)

calfa't el cap

En quin dia vius?

Numerant els dies de la setmana, començant des del dilluns i de l'1 al 7, es pot endevinar el dia de la setmana que algú ha pensat.

Demana que al nombre del dia se li facen aquestes operacions:

- 1) Multiplicar-lo per 2.
- 2) Afegir 5 al resultat.
- 3) Multiplicar el resultat per 5...
- 4)... i aquest multiplicar-lo per 10.

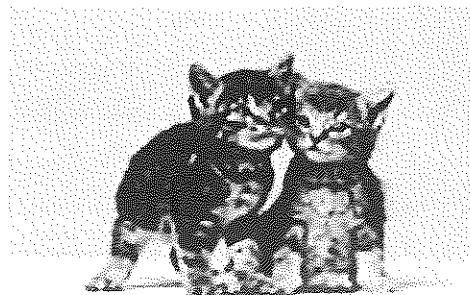
Com es pot endevinar el dia de la setmana?

JULIOL 1997						
DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DOMENGE
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

No busques tres peus al gat

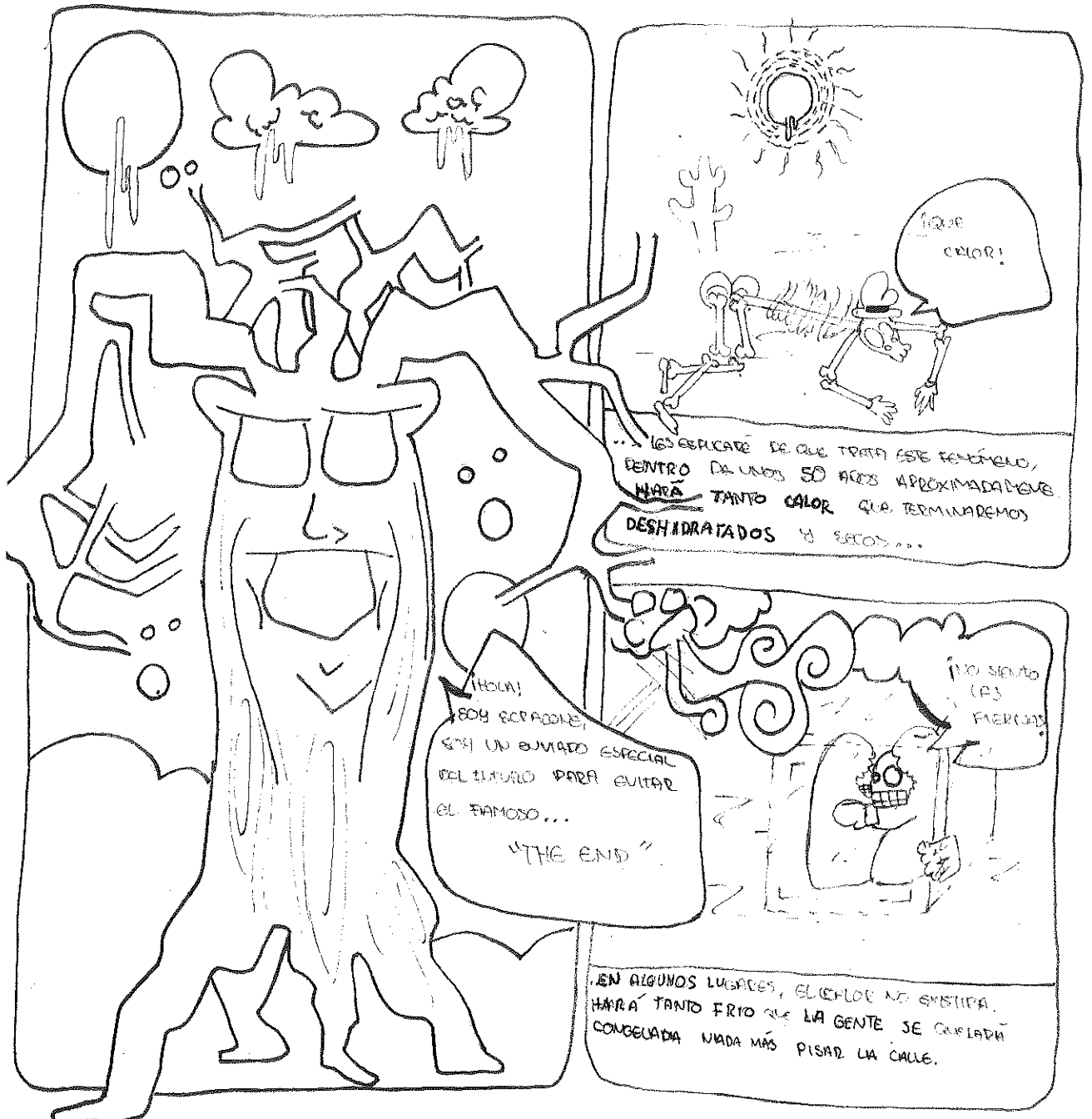
Una habitació té quatre racons. A cada racó hi ha assegut un gat. Davant de cada gat hi ha, asseguts, tres gats. A sobre de cada cua hi ha, assegut, un gat.

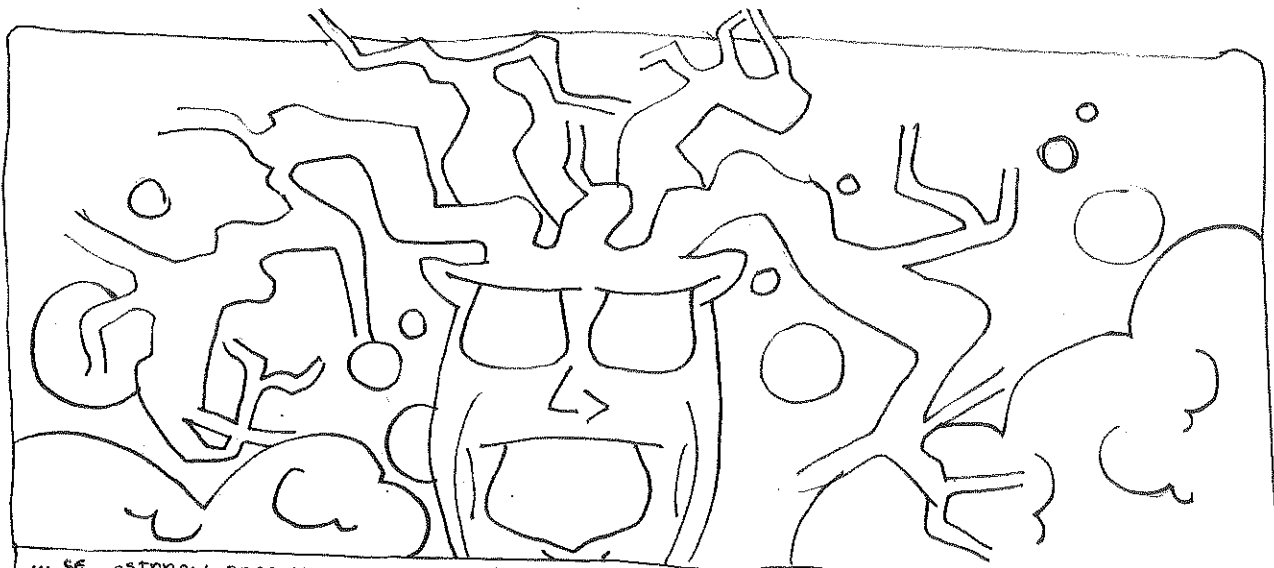
Quants gats hi ha en total a l'habitació?

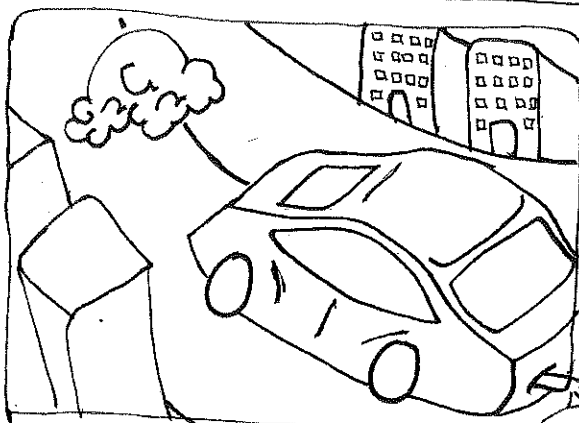
THE END

comic per Jonathan Fernando Sandoval, 4rt B

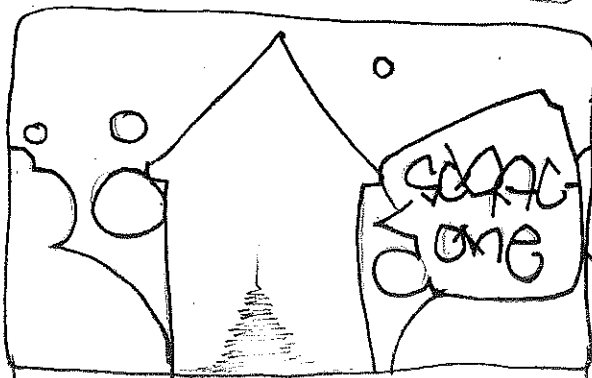
... SE ESTARÁN PREGUNTANDO POR QUÉ LES CUENTO TODO ESTO Y POR QUÉ ESTOY AQUÍ...
 ... COMO YA LES HE DICHO SOY UN ENVIADO ESPECIAL DEL FUTURO QUE TIENE
 COMO MISIÓN CONSEGUIR EVITAR LA TRAGEDIA QUE ESTÁN PROVOCANDO CON ? ...

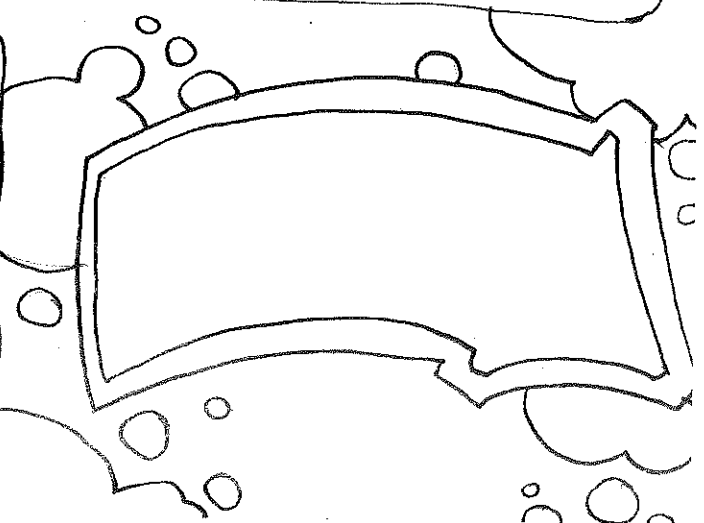
... LA CONTAMINACIÓN AMBIENTAL PROVOCADA
 POR : COCHES , MOTOS, ETC...

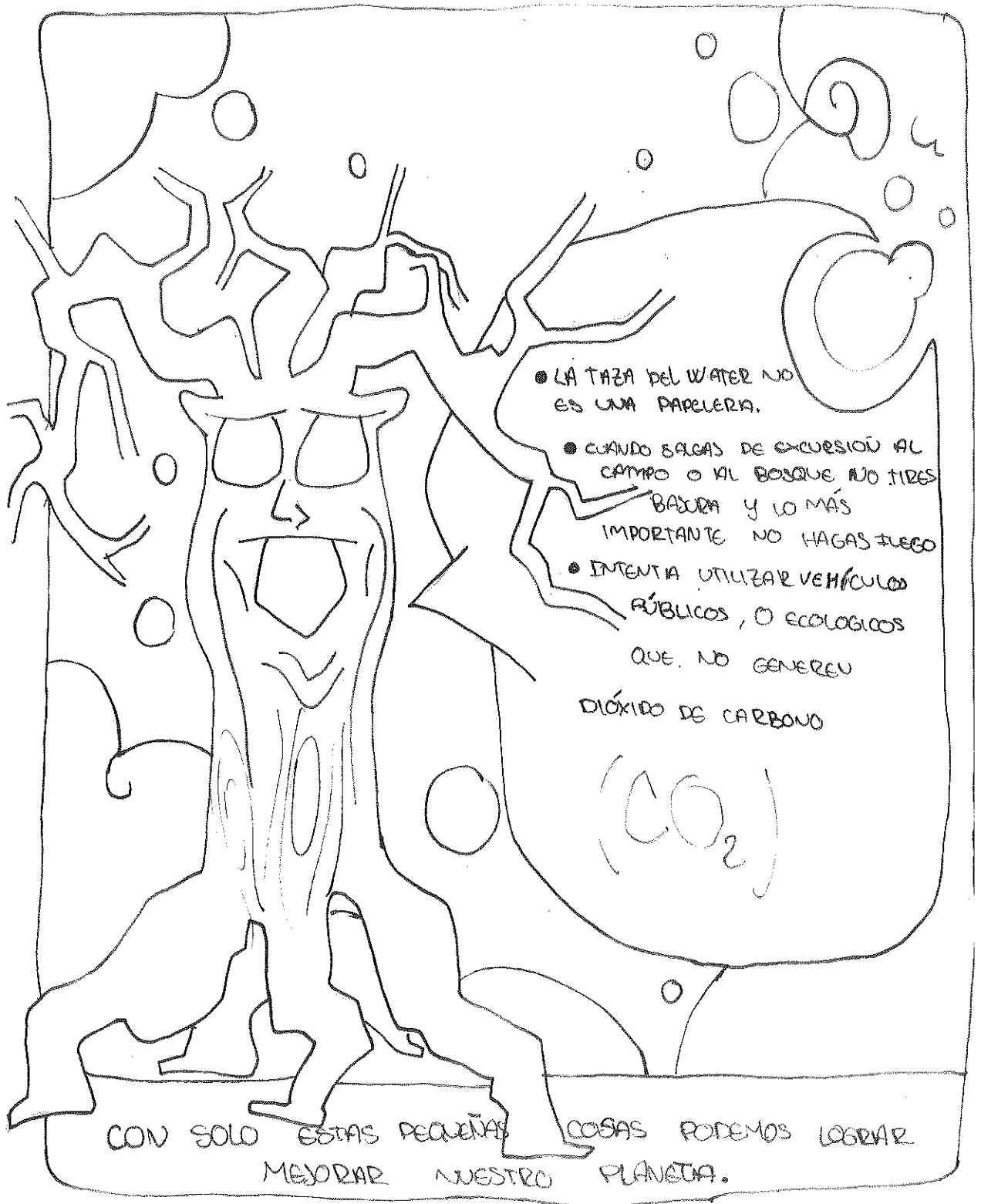

EL DESPERDICIO DEL AGUA
 CON LA MALA UTILIZACIÓN DE
 NUESTROS RECURSOS...

PARA EVITAR ESTE FENÓMENO LES ENSEÑARÉ
 UNAS FRUTAS O INSTRUCCIONES QUE
 PUEDEN SEGUIR PARA EVITAR EL FAMOSO
 "THE END"

by:

I.E.S. Sollana